

Δήλωση των εκπροσώπων των Παρεμβάσεων
όσο για το δημόσιον του Ριζοσπάστη στις
8 Απρίλη 2014

<http://paremvaseisdimosiou.blogspot.gr/>

dimosio.paremvasis@gmail.com

Η τακτική του «λέγε, λέγε, όλο και κάτι θα μείνει», δεν ανήκει στην αριστερά.

Για άλλη μια φορά, το ΠΑΜΕ, για να καλύψει τα αδιέξοδα της πολιτικής του, καταφεύγει σε βρώμικο πόλεμο λάσπης. Με ένα απαράδεκτο κείμενο στο Ριζοσπάστη 8/4, μια μέρα πριν την γενική απεργία της 9 Απρίλη, κατηγορεί τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για απεργοσπασία ενώ «μπερδεύει» σκόπιμα -και επανειλημμένα- την ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τις Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις.

Χρησιμοποιώντας απίστευτης χυδαιότητας εκφράσεις όπως «κυβέρνηση και εργοδοσία ενόψει της γενικής απεργίας στις 9 Απρίλη βρήκαν ένα καλό - και πάντως αναμενόμενο - σύμμαχο» (!!!). και ψέματα όπως «οι συνδικαλιστικές δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταψήφισαν τη γενική απεργία στις 9 Απρίλη στο ΓΣ και την ΕΕ της ΑΔΕΔΥ», ο/η αρθρογράφος Α.Β. του Ριζοσπάστη, κατ' εντολή του ΚΚΕ και με την απαραίτητη παραπληροφόρηση από τους εκπροσώπους του ΠΑΜΕ στην ΑΔΕΔΥ, επιχειρεί να υψώσει τα «αναγκαία» προεκλογικά τείχη για να μην διαφύγει από το μαντρί κανένας ψηφοφόρος...

Υπενθυμίζουμε λοιπόν, σε όσους βέβαια θέλουν να ακούσουν, τα εξής:

1. Το μεγάλο, πλατύ και ανερχόμενο ρεύμα των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων, που προφανώς ενοχλεί το ΠΑΜΕ λόγω της πρόσφατης μεγάλης ανόδου που κατέγραψε στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ, δεν είναι συνδικαλιστική παράταξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Είναι ένα πανελλαδικό πολιτικοσυνδικαλιστικό ρεύμα, στο οποίο συμμετέχουν αγωνιστές και αγωνίστριες της αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου, οργανωμένοι και ανένταχτοι, που δεν βάζουν προϋπόθεση για την συμμετοχή τους και την κοινή δράση τους την επιλογή μιας συγκεκριμένης κομματικής ψήφου και ταυτότητας (όπως είναι στο ΠΑΜΕ πχ).
2. Η ψευδολογία ότι οι εκπρόσωποι των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων καταψήφισαν την απεργία της 9/4, είναι ανάξια λόγου. Οι Παρεμβάσεις -Κινήσεις -Συσπειρώσεις στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ της 21/3 καταθέσαμε και δηλώσαμε ότι ψηφίζουμε την πρότασή μας για γενικές συνελεύσεις σε όλα τα πρωτοβάθμια σωματεία, με πρόταση για γενικό λουκέτο σε όλο το δημόσιο τώρα. Στη συνέχεια αποχωρήσαμε για να πάμε στις απεργιακές συγκεντρώσεις της 21/3. Τα πρακτικά του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ είναι στη διάθεση του αρθρογράφου του Ριζοσπάστη, αν φυσικά έχουν την ευαισθησία οι εκπρόσωποι του ΠΑΜΕ να του τα προμηθεύσουν.
3. Η «ποινικοποίηση» από τη μεριά του ΠΑΜΕ της άποψης για κλιμάκωση των αγώνων με λουκέτο σε όλο το Δημόσιο μέχρι την ανατροπή, στοχεύει αποκλειστικά στο να αποσπάσει την προσοχή της βάσης του ΚΚΕ από τον παράδοξο ισχυρισμό της ηγεσίας του ότι, μια 24ωρη γενική απεργία 11 μέρες πριν το Πάσχα, είναι κλιμάκωση. Μάλλον η λέξη κλιμάκωση έχει χάσει το νόημά της και στη συγκεκριμένη περίπτωση σημαίνει «αγωνιστική» είσοδο με παρελάσεις, στην προεκλογική περίοδο. Όχι άλλες (εκλογικές) αυταπάτες, σύντροφοι...

4. Από πολύ νωρίς (από το συνέδριο της ΑΔΕΔΥ στα τέλη Νοεμβρίου) Οι Παρεμβάσεις -Κινήσεις -Συσπειρώσεις στο Δημόσιο, είχαμε προτείνει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο πάλης για την απόκρουση και ανατροπή της πολιτικής της Κυβέρνησης, της ΕΕ και του ΔΝΤ. Εκτιμώντας ότι η επίθεση της κυβέρνησης ενάντια στις κοινωνικές κατακτήσεις του λαού και των εργαζομένων απλώνεται σε όλους τους τομείς των κοινωνικών υπηρεσιών όπως της Παιδείας, της Υγείας, της ασφάλισης, των Δήμων με την παραχώρηση μεγάλων τμημάτων τους στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Εκτιμώντας ότι βαθαίνει η επίθεση στο δικαίωμα της εργασίας οδηγώντας στην απόλυση χιλιάδες εργαζόμενους στο Δημόσιο, διαλύονται οι εργασιακές σχέσεις προσλαμβάνοντας χιλιάδες ανέργους με 5μηνη σύμβαση χωρίς εργασιακά δικαιώματα με στόχο την ανακύκλωση της ανεργίας. Σαν απάντηση σε όλα αυτά, είχαμε ήδη το προηγούμενο διάστημα, τους αγώνες των εκπαιδευτικών με πολυήμερες απεργίες, των διοικητικών υπαλλήλων των Πανεπιστημίων με 13 βδομάδες απεργία και τους γιατρούς του ΕΟΠΥΥ με 11 βδομάδες απεργία. Συνεχείς ήταν και είναι οι παρεμβάσεις και οι διαδηλώσεις των ευρισκόμενων σε διαθεσιμότητα καθηγητών, σχολικών φυλάκων και καθαριστριών.
5. Στις 3 Φλεβάρη, στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ, προτείναμε την οργάνωση σε όλο το Δημόσιο Γενικών Συνελεύσεων για να τεθεί η πρόταση απεργίας από αρχές του Μάρτη που θα καταλήγει σε αποφασιστικό γενικό κλείσιμο όλου του Δημόσιου στα μέσα του μήνα. Με στόχο την αποτροπή της διάλυσης των κοινωνικών υπηρεσιών και των απολύσεων. Με εμπιστοσύνη στους εργαζόμενους να πάρουν τον αγώνα στα χέρια τους. Όμως, η πλειοψηφία του ΓΣ της 3 Φλεβάρη, δέχτηκε την πρόταση του ΠΑΜΕ για μια 24ωρη απεργία για τις 12 του Μάρτη. Το ΠΑΜΕ, αρνήθηκε το σχεδιασμό οποιαδήποτε άλλης κινητοποίησης με τη δικαιολογία ότι θα έπρεπε πρώτα να εκτιμηθεί η 24ωρη και μετά θα έβλεπε την όποια πρόταση για κλιμάκωση.
6. Στη συνέχεια μετέτρεψαν όλοι μαζί, με πρόταση του ΠΑΜΕ, την απεργία σε 48ωρη για να την ξαναμετατρέψουν, πάλι με πρόταση του ΠΑΜΕ, σε 24ωρη, ξεχνώντας τα περί «κινητοποίησης και αποφάσεων των ίδιων των εργαζομένων εκτίμησης της συμμετοχής» κλπ και σπέρνοντας τη σύγχυση με τις συνεχείς αλλαγές ημερομηνίας και διάρκειας (από 24ωρη σε δυο 48ωρες και πάλι πίσω). Όλα αυτά, δεν ήταν αγωνιστικό πρελούδιο. Ήταν Ρέκβιεμ για τους απολυόμενους συναδέλφους. Και το ΠΑΜΕ έχει μεγάλη ευθύνη γι αυτήν την κατάληξη.
7. Έτσι, φτάνουμε στις 21 Μάρτη, όπου, στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ, το ΠΑΜΕ δίνοντας χέρι βοήθειας στον κυβερνητικό συνδικαλισμό, κλείνει τον κύκλο των αντιδράσεων των εργαζομένων ενάντια στις απολύσεις στο Δημόσιο με την 24ωρη απεργία στις 9 Απρίλη, δείχνοντάς στους εργαζόμενους το δρόμο προς την κάλπη.
8. Το ΠΑΜΕ, ισχυρίζεται ότι η απεργία της 9 Απρίλη, ήταν κλιμάκωση, γιατί ήταν Γενική, μαζί δηλαδή ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Ας δούμε λοιπόν τη μια πλευρά της «κλιμάκωσης»: Η κυβέρνηση καταργεί την αργία της Κυριακής, ψηφίζει το πολυνομοσχέδιο κατακρεούργησης των εργαζομένων αλλά ...καμιά αντίδραση από τη διοίκηση της ΓΣΕΕ. Ακόμα χειρότερα, ενώ η διοίκηση της ΓΣΕΕ πήγαινε αποφασισμένη για να υπογράψει στις 26 Μαρτίου τη νέα Συλλογική Σύμβαση στα μέτρα της κυβέρνησης και της εργοδοσίας, όλες οι παρατάξεις στην ΕΕ της ΓΣΕΕ (εκτός ΠΑΣΚΕ που δεν ήθελε καμιά κινητοποίηση) ψήφισαν στις 17/3 24ωρη απεργία ...για τις 9 του Απρίλη! Δηλαδή, ψήφισαν απεργία για τις συλλογικές συμβάσεις και τα αντεργατικά μέτρα μετά την υπογραφή της ΓΣΣΕ! Και το ΠΑΜΕ το χαρακτηρίζει αυτό σαν κλιμάκωση! Ας δούμε και την άλλη πλευρά της «κλιμάκωσης». Πώς είναι κλιμάκωση μια 24ωρη απεργία για το δημόσιο όταν έχουν προηγηθεί ήδη τρεις μέρες απεργίας, ενώ έχουν ήδη αρχίσει οι απολύσεις και ενώ επίκειται η εφαρμογή του νόμου του Μητσοτάκη για το μόνιμο μηχανισμό αξιολόγησης-απόλυσης; Οι Χαλυβουργοί, τους οποίους επικαλείται το ΠΑΜΕ ως δική του αγωνιστική περγαμνή, έκαναν τότε, ακριβώς αυτό που προτείνουν οι Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις ότι πρέπει να γίνει στο Δημόσιο: Γενικές Συνελεύσεις και ΛΟΥΚΕΤΟ μέχρις ότου η εργοδοσία να πάρει πίσω τις απολύσεις. Δεν είπαν ότι για να αντιμετωπιστούν οι απολύσεις θα κάνουν μια 24ωρη. Αλήθεια, για μετά τις 9 Απρίλη, τί προβλέπει το σχέδιο του ΠΑΜΕ; Υποθέτουμε, πως μας καλεί, «να βγάλουμε τα συμπεράσματα μας, και να πάμε στις κάλπες». Με την τακτική αυτή, το μόνο που πετυχαίνει το ΠΑΜΕ είναι να σπέρνει

στον κόσμο την ηττοπάθεια και τις εκλογικές αυταπάτες. Δυστυχώς.

9. Οι Παρεμβάσεις-Κινήσεις -Συσπειρώσεις, όπως πριν έτσι και τώρα παλεύουμε για την επιτυχία όλων των αγώνων των εργαζομένων. Έχουμε σταθερό προσανατολισμό στην οργάνωση του αγώνα απ' τα κάτω, με στόχο τη σύγκρουση με την Κυβέρνηση, την ΕΕ και το ΔΝΤ και την ανατροπή της πολιτικής τους και όλων των διαχειριστών της. Για τη διαγραφή του χρέους, την έξοδο από την ΕΕ και το Ευρώ, για την ανατροπή της κυριαρχίας των μονοπωλίων. Δουλεύουμε για να χτιστεί ένα κίνημα που θα ενώσει το εργατικό κίνημα με όλες τις άλλες αντιστάσεις που διαρκώς γεννιούνται σε μια κατεύθυνση κλιμάκωσης και ρήξης. Προχωράμε με βάση το αναγκαίο πλαίσιο διεκδικήσεων. Αξιοποιούμε την εμπειρία που υπάρχει για να κάνουμε τους χώρους εργασίας ζωντανά κύτταρα αγώνα, ανοιχτά στην κοινωνία τους αγώνες και τις αγωνίες της, με κοινές επιτροπές αγώνα, διευρύνοντας την κοινωνική αποδοχή και το κοινό μέτωπο διεκδικήσεων.
10. **Το επόμενο διάστημα είναι ιδιαίτερα κρίσιμο για όλους τους εργαζομένους. Ο μόνος δρόμος που έχουμε, είναι ο παλλαϊκός-πανεργατικός ξεσηκωμός, με γενικό-διακλαδικό απεργιακό αγώνα διαρκείας, για να τους ανατρέψουμε. Οι εκλογικές αυταπάτες των κομμάτων της κοινοβουλευτικής αριστεράς, αποτελούν τροχοπέδη σε αυτή την πορεία. Ο αγώνας πρέπει να περάσει στα χέρια των εργαζομένων. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια, για να νικήσει ο κόσμος της εργασίας.**

**Οι εκπρόσωποι των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ
Αντωνόπουλος Παύλος, Μελαμπιανάκη Ζέττα**